

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 178.

Femte Session.

54de Møde.

Tredagen den 16de December.

(Fortf.)

Ordføreren (fortsat): Den næste Gjenstand er Lotteriet og Rangsattien. Om Rangsattien er der under Nr. 20 et Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at den skulde bortfalde. Det Punct har allerede været omtalt tidligere, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Det har nemlig været Fleertallets Mening, at Rangsattien er af en saadan fælles Art, at man ikke kan tænke paa at holde den bunden til nogen Statsdeels særlige Anliggender. Det Næste er Fastsettelsen, men ikke Paaligningen af de til de fælles Anliggender fornødne Pengemidler. Ændringsforslaget under Nr. 21 gaaer ud paa, at Udtrykket „men ikke paalignes“ skulde bortfalde. Dette hænger ganske sammen med den Betragtningensmaade, som allerede er gjort gjældende ved Ændringsforslaget under Nr. 16. Det vil altsaa være unyttigt at omtale det nærmere. Udvalgets Fleertal har havt det til Dverveilelse flere Gange, og det har været Gjenstand for Afstemning; men Fleertallet har stadig holdt fast ved, at Paaligningen af Skatter skulde være et særligt Anliggende. Den næste Fællesgjenstand er „fælles Statsgjæld.“ Det var jo meget rimeligt, det hed Fællesactiver, naar det hedder fælles Statsgjæld. Dernæst nævnes som Gjenstand for Fællesforfatningen „de allerede bevilgede Pensioner og den fremtidige Pensionering og Forsørgelse af Embedsmænd og Andre, som have staaet i Fællesstatens Tjeneste, saavel som deres Efterladte.“ Man vil see, at her er gjort en Begrændsning. Man har allerede tænkt sig nu, og det er vist ogsaa ganske rigtigt, at de Em-

bedsmænd, som komme til at tilhøre de særlige Statsdele, maae ogsaa blive pensionerede særligt af disse, og den enkelte Statsdeel maa selv sørge for, hvorledes dens Embeds personale lønnes, og, da Pensionen maa betragtes som en Deel af Lønnen, maa den ogsaa selv sørge for Pensioneringen. „Enkeltens, Livrentes og Forsørgelsesanstalten samt Livsforsikringsanstalten“, som dernæst nævnes i denne Paragraph, ere alle sammen Gjenstande, som fra deres Oprindelse ere fælles, og ligeledes „det statistiske Bureau“. Ingen af disse Puncter har givet Anledning til Indsigelse; men nu komme vi til den næste Bestemmelse. „Bestindens Anliggender, forsaavidt de ere Gjenstand for Moderlandets Lovgivning“. Hertil er stillet Ændringsforslagene under Nr. 22, 23, 24 og 25.

Ændringsforslaget under Nr. 22 gaaer ud paa, at alt dette skal bortfalde. Det er altsammen foreslaaet under den Forudsætning, at man skal fastholde under de særlige Anliggender selve Gjenstande, som hidtildegs have været under Fællesforvaltningen, Gjenstande, som efter deres Natur synes at henhøre til Fællesforvaltningen; det er altsaa den samme Betragtning, som fra Forslagsstillerne gjør sig gjældende hele Loven igjennem, og som ogsaa gjentager sig her. Det vil altsaa være unyttigt hver Gang, den træder frem igjen, at behandle den særskilt. Ændringsforslagene under Nr. 23 og 24 hænge sammen, idet det ene er et Underændringsforslag til det andet. De angaa Islands, Grønlands og Lauenborgs Stilling. Det forlanges ved disse Forslag, at Islands, Grønlands og Lauenborgs Stilling skal ogsaa komme her i Betragtning som Gjenstand for Fællesstatens Anliggender. Udvalgets Fleertal har havt dette til sin Dverveilse,